

Արդ, յիշեալ ուղեւորն իւր
շահերտուժեան միջոցին ապա
իարար չէր զշացած այն հաճո

սանք որ, մեր տեսչությունն տա-
րեւորութեամբ Սանդղութան վարժա-
րանի կրթական ծրագրին անտար-
ողւոյ լեւեալ-բոլորական կը սա-
մանափակուէր «ուշ-բան», «սե-
բանի» և թուարանական զոր-
դործողութեան մէջ, մինչդեռ
այն ծրագրական սակմանը տու-
նայինք պարունը ո՛ր միայն վա-
ժարանը ոտք չէ դրած բնաւ, և

Գալուցիական երեսակայ, ետ գաշնակցութեան, ի հրապարակ կը կոչուեմ ձեր պատանակիցները և ժանաւորապէս Սիւրբաթէֆ. Գուրտեան, ա՛յն գործնակաւ, ուսուցիչն որոյ ևս ի կաշտպանութիւն իբր թէ կը դրուի մեզ զեֆաթարտի ուզելով մեր պատինն ալնուն:

ամեն կապի ու կապաւորի դէմ
 ըլլաւ: Կ'ըլլաւ քանի որ ու
 ինչ ինչէն մարմնով, օրաօր
 մտքին մէջ՝ ծանր ու նեղիչ, թե-
 բեւ, օրէ մէկն այնքան լեթեւե-
 նան որ՝ տեսեալ թեւաւոր մի-
 ւորանքով պէս սրտին երկիրը
 խառնակ պարսիք մէջ ըղպեալան
 հնչողութիւն ու կենտաբն
 զայն մը
 փնտռեն: Վայելի, ամեն քարտաշ,

զորութեան հակառակ շարք
 և թէ Աղամու եւս արեւ
 անակի փայլէ թիկնելոյ տեղեւոյ
 ուր ծածկեցին իրենց լարմը
 լար լար զործեցին, երբ ան
 իւրա եղան, Հետեւապէս ար
 անակի զոր իր հազարուն կը
 անակի անկողնի մեջ, իւր
 լար տարաւանութեան, թող ցած
 թէ իրապատեւրն, հետեւապէս

